

<http://www.israelsmisjonen.no/ressurser/materiell/prekenverksted>

16. søndag i treenighetstiden – 8. september 2013

Prekentekest: Matt 11,16-19

Lesetekst I: Ordsp 9,1-5

Lesetekst II: 1 Kor 1,18-25

Et hjertesukk som prekentekest

I Matt 11 finner vi en av de fylldigste omtalene av Døperen Johannes. Fra fengselet sender han noen av sine disipler til Jesus for at kanskje både han selv og hans disipler skulle kunne forsikre seg om at Jesus var ”den som skal komme, eller om vi skal vente en annen?” I svaret viser Jesus til at han utfører de gjerningene som profetene hadde forutsagt at Messias skulle gjøre.

Men etter at Jesus har gitt dette svaret til utsendingene, begynner han en lengre utleggelse om døperens funksjon og betydning. Og det er store ord han bruker. Han sier rett ut at det har ikke stått fram noe menneske på jorden som er større enn Johannes!

Det er etter denne sterke betoning av Johannes sin posisjon at Jesus kommer med dette hjertesukket som er prekentekest denne sekstende søndagen i treenighetstiden; som her hos oss kommer litt ut i september, og rett i forkant av valget. Her tar han opp folkets reaksjon på det budskapet ikke bare Johannes kom med, men også hans eget.

Vår bekymring var Jesu bekymring

Vi er vel alle opptatt av å bli hørt og tatt på alvor når vi kjemper for det som vi ser som viktig, riktig og nødvendig. Det gjelder politiske standpunkt slik vi har sett det nettopp nå i valgkampen. Men det gjelder også mange andre områder. For oss i Israelsmisjonen er det den samme bekymringen som Jesus hadde. Hvordan skal vi få det jødiske folk til å lytte til evangeliet? Hvordan skal vi få engasjert vår kristne kirke i dette viktige arbeidet?

Når våre tilhørere og andre som møter utfordringene og kallet, ikke bryr seg, men bare kommer med et overbærende smil eller kommentar, ja, da fylles mang en budbringer eller predikant med sorg og fortvilelse. Er det noe av dette vi kan merke i Jesu hjertesukk? Hva skal jeg sammenligne denne slekt med? Finnes det noe som kan sammenlignes med den måten hans samtidige oppførte seg på? Det er som når barna spiller opp til lek og dans, og ingen bryr seg, eller når de synger sørgesanger, og ingen gråter.

Mer enn lek og spill

Og her er det tale om mye større saker enn barns lek og spill. Budbringeren her er ingen ringere enn han som både er større enn Abraham, Moses, David og hvilken som helst profet. Aldri har det vært noen større, og det eneste folket reagerte på, var at han ikke spiste og drakk slik de gjorde. Ja, ikke nok med det! Han som døperen brakte bud om, Messias, sto

selv lys levende midt i blant dem. Skulle man da ikke forvente at de var opptatt av viktigere ting enn hvem han satt til bords med?

Budbærer eller tilskuer

Det er så mye lettere å se på budbæreren mer enn å merke seg budskapet. Det er så mye lettere å se på former enn på innholdet. Sterke kritikker og karakteristikker er det lett å komme med, og samtidig vekker den slags oppsikt. Mange vegrer seg for å ta et tak, gå inn i et engasjement, en forpliktelse. Unnskyldningene for å bli stående på tilskuerplass er mange. Derfra kan en jo komme med kraftfulle kommentarer! Nok med seg selv, nok med selv å bli sett.

Men kirkens historie kan vitne om noe annet. Det var dem som tok imot ordet, som ble Guds barn. Det var dem som ofret livet, som ble kirkens sæd! Det var dem som ga, som ble rike. Det var dem som gikk, som fikk merke Hans nærvær. Det var de som plantet og vannet, som fikk se vekst! "Visdommen har fått rett, det viser dens barn!"

Per Larsen

Pensjonist, tidligere kateket og mangeårig misjonssekretær i Israelsmisjon.

per-larsen@lyse.net